

13. navadna nedelja C

Vi ste bili namreč poklicani k svobodi. Glejte le, da vam svoboda ne bo pretveza za mesenost, temveč služite drug drugemu v ljubezni. (Gal 5,13)

Prvo berilo

1 Kralji 19,16b.19-21

Tiste dni je Gospod rekel Elíju: "Šafátovega sina Elizêja iz Abél Mehóle mazili za preroka namesto sebe!" Ko je šel Elíja od tam, je našel Šafátovega sina Elizêja, ki je oral. Pred njim je bilo dvanajst parov volov, sam pa je bil pri dvanajstem. Ko je šel mimo njega, je vrgel nanj svoj plašč. In zapustil je vole, stekel za Elíjem in rekel: "Rad bi še poljubil očeta in mater, potem grem za teboj." Rekel mu je: "Pojdi, vrni se, kaj imam s teboj še opraviti?" In Elizêj je šel od njega spet nazaj, vzel par volov in ju zaklal. Z volovskim jarmom je skuhal njuno meso in ga dal ljudem jesti. Nato je vstal, šel za Elíjem in mu stregel.

Drugo berilo

Galačanom 5,1.13-18

Bratje in sestre, za svobodo nas je Kristus osvobodil. Zato stojte trdno in se ne dajte ponovno vpreči v jarem sužnosti. Vi ste bili namreč poklicani k svobodi, bratje in sestre. Glejte le, da vam svoboda ne bo pretveza za mesenost, temveč služite drug drugemu v ljubezni. Saj je celotna postava izpolnjena v eni zapovedi, namreč: 'Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.' Če pa se med seboj grizete in obžirate, glejte, da se med seboj ne pokončate. Pravim torej: dajte se voditi duhu in nikar ne strezite poželenju mesa. Kajti meso si želi, kar je zoper duha, duh pa, kar je zoper meso. Ta dva si namreč nasprotujeta, da ne bi delali tega, kar hočete. Toda če se daste voditi duhu, niste pod postavo.

Evangelij

Luka 9,51-62

Ko so se dopolnjevali dnevi, v katerih naj bi bil Jezus vzet v nebesa, se je tudi sam odločil iti v Jeruzalem. Pred seboj je poslal svoje glasnike, ki so spotoma prišli v neko samarijsko vas, da bi vse pripravili zanj; vendar ga tam niso sprejeli, ker je bil namenjen v Jeruzalem. Ko sta to videla učenca Jakob in Janez, sta rekla: "Gospod, ali hočeš, da rečeva, naj pade ogenj z neba in jih pokonča?" Jezus se je obrnil k njima in ju pograjal. Nato so odpotovali v drugo vas. Ko so potovali, mu je nekdo rekel: "Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš." Jezus pa mu je dejal: "Lisice imajo brloge in

ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslónil." Nekomu drugemu pa je rekel: "Hôdi za menoj!" A ta je dejal: "Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta." Rekel mu je: "Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!" Spet drug mu je rekel: "Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih." Jezus pa mu je rekel: "Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo."

V razmislek

Če hočeš "iti za menoj", potem moraš postati zrel Kristjan, kjer ni več želje po materinskem zavetju, pravi Jezus prvemu, ki hoče iti za njim. Drugemu pojasni, da mora živeti življenje vere, ki zahteva intelektualno in eksistencialno prekinitev s preteklostjo, s predniki, s koreninami in tradicijo, ki predstavlja očeta. Tretjemu pa pove, da naj mu sledi, ter pri tem zapusti svojo celotno socialno mrežo in pozabi na svoja hrepenenja ter preneha z duševno razdvojenostjo med bodočim Božjim kraljestvom in opevano, poznano preteklostjo. (Glej. François Bovon, založnik: "Evangelij po Luku")

Tovrstno sledenje, s katerim nas sooči Jezus v današnjem evangeliju je precejšen izziv. Od Jezusovih učencev se zahteva veliko – da znajo živeti brez varnosti in (čustvenih) odvisnosti, da med drugim prekinejo z obstoječimi, trdnimi socialnimi vezmi – da se odločno obrnejo stran od starega in preteklega, od vsega, kar je mrtvo in da se odločijo za novo, za prihodnost, za Kristusa, za življenje in za vero.

Drugo berilo iz pisma Galačanom govori, kaj je potrebno, da se lahko soočimo s to potjo – spomni na poklicanost k svobodi in na pomembnost, da se zaupamo Svetemu Duhu in se pustimo voditi od Njega do tiste svobode, ki vodi preko svobode k svobodi... To ponazarja ta svetopisemski odlomek, ki postavi v središče pozornosti popolnoma različne vidike svobode in s tem povezane pozitivne življenjske priložnosti.

– Kristus nas je osvobodil greha! Nismo sojeni po naših napakah, Bog nas sprejema ljubeče kot svoje hčere in sinove, neodvisno od mnenja drugih o nas. Ali se potem ne moremo počutiti bolj svobodne, bolj potrpežljive in bolj sproščene v odnosu do nas samih in do drugih, ker se nam ni treba vedno dokazovati pred nami samimi in drugimi?

– Kristus nas je osvobodil zakonov! Naše dobro ni odvisno od izpolnjevanja členov zakonov, ki so sami sebi v namen. S tem smo osvobojeni tudi od prisil, navad, pogodb... Samo en zakon je pomemben za nas – odnos ljubezni.

– Kristus nas je osvobodil smrti! Kajti smrt je samo prehod v življenje, kjer so izpolnjena najgloblja hrepenenja po ljubezni in sreči. Zakaj ne bi vsaka majhna smrt v našem vsakdanjem življenju (vsaka ločitev, vsako slovo, vsak konec) v sebi skrivala tudi novih možnosti?

– Kristus nas je osvobodil od nas samih, na novo pot, stran od tam, kjer si mi sami in drug drugemu stojimo na poti. Hvala Bogu!

Kristus nas je torej osvobodil k novemu življenju, vendar nam je dal tudi svobodo odločanja, da ta dar sprejmemo ali pa ne. V celosti bomo spoznali ta dar le, če se hkrati odločimo za spreobrnjenje od vsega, kar nas duši, kar nas ponižuje in kar je mrtvega v nas.

Končno smo lahko samo mi sami sovražniki naše svobode, če zavračamo Svetega duha in hočemo živeti iz nas samih. Tako smo namreč stalno izpostavljeni skušnjavi, da se zapademo v vedno nove odvisnosti. Z odločitvijo za navidezno odvisnost od Svetega duha, pa bomo dejansko vedno neodvisni, odprti in pripravljeni za sprejemanje globokega odnosa ljubezni, ki je Božje delo.